

Téma z titulu práce Jakuba Hladíka je pojato lexikograficky. Po krátkém úvodu o kulturní publicistice vytčeného období (s. 7–19) je abecedně představeno 20 periodik, která se redakční politikou a autor-skými vstupy podílela na diskusi o směřování Československa po druhé světové válce. Úvodní pasáž je velmi stručná, ale myslím, že by nebylo adekvátní vznášet vůči ní připomínky o tom, co v ní tzv. chybí. Vzhledem k zaměření práce, jejímž cílem není synteticky představit krátké, ale dynamické a komplikova-né období mezi dvěma dějinnými mezníky, nýbrž ve slovníkových heslech prezentovat rozhodující časo-pisecké kulturní tribuny, je vstupní text rozvržen v ústrojném zjednodušení. Toto zjednodušení neneso známky naivity, neznalosti nebo účelové desinterpretace. (Pokládám to v principu za stejně obtížné umění jako napsat srozumitelnou monografii opřenu o pramenný výzkum a literaturu předmětu.) Pro poznání předmětného období i z tak přehledového podání dostatečně vyplývá reglementovanost veřej-ného prostoru a apriorní omezení podmínek pro kritické, na žádnou politickou doktrínu orientované myšlení.

Těžištěm práce jsou slovníková hesla 20 kulturních periodik. Diplomant zvládl náročný úkol veli-ce dobře. Heslář je sestaven podle plausibilních kritérií, hesla mají jednotnou strukturu, proporce mezi nimi jsou vyrovnané, hlavním „tématem“ hesel je právě ohled na reflexi kulturněpolitické debaty. Autor se pohybuje v žádoucí stylové rovině věcného popisu. Vedlejším výsledkem promyšlené stylizace a kva-litní redakce je, že tento slovník časopisů je prakticky bez věcných i literárních chyb. Za zaznamenání stojí jen jedna závorka v hesle Kulturní politiky (s. 40), kde se k nedokončenému poslednímu ročníku časopisu uvádí paralela, které nerozumím: „(podobně byl zastaven i měsíčník Nový život).“ – Uprostřed nebo v průběhu ročníku zastavovala komunistická kulturní administrativa z nejrůznějších důvodů více časopi-sů. Když už tu autor sáhl k přirovnání (které nebylo nutné), „případ“ Května by mu posloužil lépe: na rozdíl od bezradně redigovaného Nového života bylo zastavení Kulturní politiky (a právě třeba Května) součástí sankcí vůči „neposlušné“ redakci a jejím spolupracovníkům.

V parametrech, které snad odpovídají směřování přítomné diplomové práce, vznáším jen dvě otázky nebo dva náměty. (1) Jakub Hladík vypracovával hesla periodik, která už existují (Slovník českých literárních časopisů..., 2000, resp. webový Slovník české literatury, Lexikon české literatury, 1985–2008; obojí je uvedeno v seznamu literatury). V kompozici hesla se inspiroval strukturou LČL, kterou zjednodu-šil a modifikoval a vlastní práci odvedl neobyčejně čistě. Moje otázka zní, zda se nezabýval možností odpoutat se více od informací technického charakteru a výčtových úseků (dalo by se to zdůvodnit třeba odkazem na výzkum už provedený a fixovaný v základních příručkách) a vydat se směrem k osobitější, zaujatější charakteristice periodik? (2) Každé heslo je zakončeno chronologicky řazeným seznamem

článků z daného časopisu, které jsou „příznačné z hlediska zvoleného tématu“ (s. 8). Tyto položky jsou pak na s. 69–82 slity do abecedně řazeného soupisu pramenů, v jejichž jednotlivých záznamech se navíc evidují jejich přetisky v autorských, dobových nebo tematických antologiích. Uvědomuji si významy, které vyvstávají mezi částí a celkem i chronologií a abecedou, a nejsou to nezajímavé konfrontace, ale přesto bych uvítal, kdyby si tyto operace nemusel skládat čtenář úplně sám a třeba jen v krátkém závěru mu je autor naznačil nebo vůbec otevřel další perspektivy.

Zdůrazňuji však, že jsou to otázky-náměty, které nemají vyviklat původní a přesnou práci, s jakou jsou sestavena a napsána jednotlivá hesla. Diplomová práce bohatě naplňuje požadavky kladené na tento žánr a jako její hodnocení navrhuji „výborně“.

Michael Špirit

Praha, 15. 6. 2015